

både omfatter naturgenopretning, naturbeskyttelse, friluftsliv og offentlig skovrejsning. Endvidere skal bybefolkningen sikres bynære naturområder at færdes i.

Midlerne til at realisere denne målsætning skal efter flertallets opfattelse kunne være opkøb, pålæggelse af forkøbsret og – i ganske særlige tilfælde – ekspropriation, praktiske retableringsforanstaltninger, tilskud og lån til privat naturgenopretning, naturplejeaftaler m.v.

Flertallet ønsker en planlægning for skovrejsning iværksat, der udpeger de arealer, som vil være egnede til skovdrift. En væsentlig forøgelse af vedproduktionen er ønskelig både samfundsøkonomisk og beskæftigelsesmæssigt. Flertallet understreger i den forbindelse, at skovrejsning skal tilrettelægges således, at den både tilgodeser hensynet til produktion, grundvandsbeskyttelse og rekreative formål. Denne planlægning bør ikke hæmme, men ud fra de nævnte synspunkter give mulighed for etablering også af små skovarealer.

Flertallet har noteret sig, at miljøministeren straks i folketingssamlingen 1987–88 vil fremsætte de forslag til lovændringer m.v., som strategiens gennemførelse kræver. Det drejer sig på miljøområdet om ændringer i naturfredningsloven, erhvervsloven og vandløbsloven. Flertallet forudsætter endvidere, at landbrugsministeren fremsætter forslag til revision af lov om jordfordeling, således at jordfordeling fremover også skal kunne ske ud fra natur- og miljøhensyn.

Flertallet finder, at regeringen i forbindelse med fremsættelse af lovforslag skal redegøre for, om reglerne i landbrugsloven om landbrugspligt vil modvirke strategiens målsætninger, samt om støtten til læplantning bør betinges af, at der ikke anvendes insekt- og ukrudtsbekæmpelsesmidler i og nær læhegn.

Flertallet forudsætter, at miljøministeren ved fremlæggelse af lovforslagene redegør for de omkostninger, der er knyttet til strategiens realisering, og for, hvorledes disse foreslås finansieret.

Flertallet anmoder særligt miljøministeren om at prioritere en række større naturgenop-

retningsprojekter, som bør gennemføres inden for en samlet økonomisk ramme af størrelsesordenen 3–400 mill. kroner for de nærmeste 6 år.

Flertallet opfordrer endelig regeringen til i forbindelse med det igangværende arbejde i struktur- og planudvalget under landbrugsministeren nøje at vurdere, om en udmøntning af EF-foranstaltningerne er tilstrækkelig til at sikre den ønskede omstilling i jordbrugserhvervet. Flertallet opfordrer regeringen til stærkt at virke for ændringer i EFs landbrugspolitik, der understøtter natur- og miljøvenlige driftsformer.

Flertallet anmoder miljøministeren om i begyndelsen af folketingssamlingen 1990–91 at give Folketingets miljø- og planlægningsudvalg en redegørelse om status for gennemførelsen af marginaljordsstrategien.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkeparti, Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) finder, at regeringens redegørelse om strategi for marginaljordsområdet og ministerens tilkendegivelse over for udvalget er et godt og tilstrækkeligt grundlag for udarbejdelsen af de lovforslag, som ministeren har lovet at forelægge for Folketinget i begyndelsen af folketingsåret 1987–88.

Mindretallet mener, at den nærmere fastlæggelse af omfanget af den forøgede § 43-beskyttelse, bræmmebredde etc. bør ses i sammenhæng med omkostningerne herved og finansieringsmulighederne.

Mindretallet mener, at man også med hensyn til bræmmer bør iværksætte pilotforsøg i samarbejde med landboorganisationer, inden man endeligt fastsætter regler for bredde af sprøjte-, gødnings- og dyrkningsfrie bræmmer.

Sådanne forsøg vil kunne afklare spørgsmål om opkøb, erstatning, pleje m.v.

I den forbindelse peger mindretallet endvidere på, at udmøntningen af EF-foranstaltningerne må indgå i Folketingets overvejelser.

Mindretallet er bekendt med, at Centrum-Demokraterne, som ikke har medlemmer i udvalget, kan tilslutte sig mindretallets indstilling.